

Dr. Benkő Imola
OBH főosztályvezető

r é s z é r e

Tisztelt Főosztályvezető Asszony!

2024. november 14-én az Országgyűlés Igazságügyi Bizottságának ülésén megjelent dr. Szenyei György, az OBH elnöke, aki a 2023. I. félévi beszámolót tette megvitatás tárgyává. A Kúria honlapján is közzétett beszámoló számos aggályt keletkeztet.

a) Az ítékezés hatékonysága

A magyar gazdaság összeomlása és a bíróságokba vetett bizalom csökkenése eredményeként számos ügyfajta egyszerűen eltűnni látszik a bíróságokon. A vállalkozások közötti kötelmi és dologi jogi jogviták, a versenyjogi jogviták és egyáltalán a normál piaccgazdasági működéssel együtt járó jogviták eltűnni látszanak, ugyanis a tisztességes verseny kormányzati felszámolása szükségszerűen magával hozza a viták elhallgatását és bíróságokon kívüli módszerekkel való megoldását. Ezt a magyar bírói kar saját eredményességének tudja be, azonban ez tévhit, hiszen a jogi szolgáltatások piacáról nézve sokkal inkább az látszik, a bíróságok pártatlansága és függetlensége kapcsán jelentkező társadalmi kritika elriasztja az állampolgárokat, és piaci résztvevőket a jogkereséstől.

Az is látható, hogy a peres ügyek az ügyérkezések 20%-át teszik ki. Ráadásul szemmel jól látható, hogy az elmúlt évtizedekhez képest a bírósági folyosók tátonganak az ürességtől.

A beszámolóból úgy tűnik, az OBH elnöke magas színvonalú, időszerű ítékezésnek az ügyek gyors lezárását tartja, nem pedig a törvénykezés azon lényegét, hogy érvényre juttassák a bíróságok a jogot. Irányadó szempont a két éven túli ügyek gyors – adminisztratív – lezárása nem pedig a jog tényleges érvényesülésének és a hatékony bírói jogvédelemnek a biztosítása.

Az elsőfokon jogerőre emelkedett határozatok arányából nem lehetséges messzemenő következtetéseket levonni arra nézve, mennyiben fogadják el a felek a bírói döntést megalapozottnak, hiszen nem ismerni a statisztikából, milyen jellegűek a jogviták – egyértelmű azok megítélése egyszerűségük folytán, vagy összetett, gondos mérlegelést igénylőek. Másfelől azt sem lehet megtudni, a fellebbezési illetékek és a felmerülő perköltségek mennyiben jelennek meg visszatartó erővel, hiszen saját praxisomban egyre

inkább látszik, hogy a jogérvényesítés eltúlzott költségei elrettentő hatással bírnak az állampolgárok és mikroállalkozások számára.

A hatályon kívül helyezési statisztika borzalmasan torzít, hiszen köztudott, hogy – főleg az un. devizahiteles jogvitákban – a felülbírálatra jogosult bíróságok ráerőszakolják az alsóbb fokon eljáró tanácsokat azon joggyakorlat végrehajtására, mely rendszerszinten uniós jogot sértő. Ez a contra legem, önkényes gyakorlat különösen megfigyelhető az előzetes döntéshozatali eljárásokat anyagi jogi előkérdésként szem előtt tartó bíróságokat meghajlító olyan felülbírálatok esetében, ahol a bírói függetlenséget sértik a másodfokú határozatok. Ugyanis ezek eredménye az, hogy az elsőfokú tanácsokat elrettentik olyan törvényes határozatok meghozatalától, melyeket a másodfokú bíróságok, illetve a Kúria nem szívelel. És ez nem jogi megítélés kérdése, hanem tisztán hatalmi szempont.

b) Igazgatási vizsgálatok

A 2019/1937 irányelv hatálya alatt tömegével tettem már 2023. I. félévében is bejelentéseket az uniós jog megsértése kapcsán. Külön kiemeltem, hogy a devizás ügyekben folytatott bírói gyakorlatot az EUB számos esetben irányelvet sértőnek minősítette, a magyar bíróságok mégsem hajlandóak változtatni gyakorlatukon, holott a lojalitás elve alapján erre kötelességük lenne.

A dr. Vasvári Csaba és dr. Szabó Gabriella bírókkal szembeni fegyelmi és alkalmassági vizsgálatok ténye ráirányította a figyelmet arra, hogy a bírósági igazgatás contra legem, önkényesen alkalmazza a jogköröket a chilling effect kialakítására, illetve számos indokolt esetben elmaradnak az ilyen vizsgálatok. Ez szintúgy politikai akarat és hatalmi, függőségi helyzetekre visszavezethető jelenség.

A beszámoló 4.2.2. pontja – célvizsgálatok – körében egy ügyet említ meg, mely gyökeresen nem érinti az ítélkezés szakmai színvonalát, azonban azt látom, hogy bizonyos ügyeket eleve nem osztanak olyan tanácsokra, melyektől az uniós jognak megfelelő ítélkezési gyakorlat várható. A 65.SZ/2023/2023. (V.31.) OBHE határozat valódi célja nem ismert.

A Bszi. és Bjt. alapján lehetőség és szükség van olyan vizsgálatok lefolytatására, mely azon bírókat, tanácsokat érinti, melyek ítélkezési gyakorlata rendszerszinten uniós jogot sértő, ám ilyen vizsgálatok nem ismertek. Az arra jogosult és köteles igazgatási vezetők ilyen vizsgálatokat nem rendelnek el. Kivéve dr. Szabó Gabriella bíró ügyében, ahol látszik, olyan tárgykörökben található hiányosságokat, ahol a magyar bírói kar 90%-a elmarasztalható lenne, és pont ezen hiányosságok lépezték az OBH és OBTF felszólalását az alulfinanszírozottságból eredő személyi és tárgyi hiányosságok ítélkezés hatékonyságára gyakorolt negatív hatása kapcsán. Ám az elmúlt 10 évben direkt kerülendő minden olyan vizsgálat, mely a magyar állam azon kötelezettségét érinti, mely a Koppenhágai Kritériumrendszernek való megfelelést érinti.

Márpedig az uniós jog teljes érvényesülése és a hatékony jogvédelem körében az államot és bíróságait objektív eredménykötelelem terheli. Igen furcsa, hogy az OBH és a bírósági igazgatás vizsgálja a két éven túli ügyeket, de nem vizsgálja a rendszerszintű bírói önkényt, holott objektív alapon lehet azt értékelni.

c) A bírósági szervezetet érintő jogszabályi környezet változásai

E körben két fontos uniós szabályozást vagyok kénytelen megjeleníteni, melyet az OBH elnökének beszámolója tudatosan kihagy:

- ⇒ az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről szóló 2019/1937 parlamenti és tanácsi irányelv már 2019. év végén hatályba lépett, ám a magyar állam azt nem implementálta.*
- ⇒ az Európai Parlament és a Tanács 2020. december 1-i uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló 2020/2092 rendelet, mely magyar állam általi megszegése okozta a kohéziós alapok befagyasztását. A rendelet tételesen megemlíti az igazságszolgáltatással szemben támasztott követelményeket is. 2023. év I. félévében különös jelentőséggel bírt a követelményrendszernek való megfelelés.*

Az OBH elnöke úgy tesz azonban, mintha a magyar bíróságokra – anyagi vagy eljárásjogi értelemben semmilyen kihatással nem lenne az uniós jog. Ráadásul a bíróságok tevékenysége sem sértheti az Európai Unió Alapszerződéseiben foglalt olyan követelményeket, mint a szabad verseny korlátozásának tilalma, a hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jog biztosítása, az EUSZ 2. cikkben biztosított alapjogok garantálása, vagy az EUSZ 19. cikkben biztosított hatékony jogorvoslat, hatékony jogvédelem biztosítása.

Márpedig úgy tűnik, a magyar bírói nem képes és nem is hajlandó eleget tenni a fentiekben megfogalmazott követelményeknek, hiszen az uniós jog alkalmazását igénylő eljárásokban rendszerszinten kirekeszti az uniós jog teljes érvényesülését, hatályát a jogvitákból. Az OBH beszámoló azon aggályomat támasztja alá, hogy az uniós jogot maga az OBH sem tartja irányadónak, és annak megfelelni nem áll szándékában.

d) Bíróságok integritása

2023. év I. félévében 225 peres eljárás indult a bíróságokkal szemben, és 574 ügy volt összességében folyamatban. Ebből 235 ügy volt a kártérítési per. A többi per fajta jelen esetben mellékes. A beszámoló szerint a megindított keresetek 96,8%-a megalapozatlannak ítélt volt.

Az uniós jog rendszerszintű tagadása miatt uniós jogtudományi vita alakult ki annak kapcsán, hogy a Köbler-doktrína alkalmazandó, a bíróságokat kell peresíteni az igazságszolgáltatás körében okozott károk megtérítése iránt, avagy a károkozó fizet elve alapján a bankok tartoznak felelősséggel.

Egy dolog azonban biztos: ha a magyar államot vagy a bíróságokat is perli egy fogyasztó, pont azon bíróságok fognak az ilyen perekben eljárni, melyek rendszerszinten tagadják az uniós jogot, így nincsen szervezetenként elkülönítve olyan bíróság, mely képes és hajlandó lenne az ilyen perekben pártatlanul és függetlenül eljárni. Ennek alapján én eleve

megkérdőjelezem a bíróságok ellen indított perek nagyarányú sikerességi mutatóit, sokkal inkább gondolok arra, nem volt biztosított az EUSZ 19. cikke szerinti követelmény.

A bíróságok integritásának sérelmét jelentik különösen:

- *a végrehajtó hatalom és a Bankszövetség külön alkuja devizás ügyekben a Kúria polgári kollégiumával,*
- *a magyar bíróságok az uniós jog és a nemzeti jog helyett nem jogszabályokat alkalmaznak ítélezésük során: ilyenek a PJE határozatok, a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalásai, a különböző kollégiumi értekezletek anyagai és egyes bírósági csoportvezetők, tanácselnökök külön megállapodása. Ez objektív alapon veti fel az EUSZ 19. cikk sérelmét.*
- *A Kúria és az alsóbb fokú bíróságok vagy nem küldenek ki előzetes döntéshozatali kérelmeket, vagy az EUB ítéletek közvetlen anyagi jogi hatályától eloldják magukat.*
- *A magyar bíróságok nem mernek kiküldeni előzetes döntéshozatali kérdéseket, hiszen a Vasvári-ügyben a mai napig precedensképes határozatként nyilvántartott a Kúria releváns határozata, mely törvénytellennek ítélte a PKKB határozatát. Vagy ott van dr. Szabó Gabriella bíró esete, aki a STOP SOROS-ügy után persona non grata lett a bírói karban. És gyorsan tegyük hozzá, a Szolgálati Bíróságok nem minősülnek bíróságnak az uniós jog értelmében, illetve a rendes bírósághoz fordulás joga kizárt.*
- *A magyar bírói kar integritását sérti a titkosított létszámmal, javadalmazással felépített Európai Jogi Szaktanácsadói Hálózat pusztá léte is, mely szervezet esetében aggályos, olyan bírót viselnek tisztséget e szervezetben, akik eleve érdekeltek és érintettek az uniós jog rendszerszintű tagadásában.*
- *Végezetül megfigyelhető, hogy a magyar bírói kar tevékeny részt vállal olyan áltudományos munkák létrehozásában, melyek egyetemi szinten kívánják legalizálni az uniós jog primátusának és az EU alapszerződéseinek elvetését, korlátozását, majd a konkrét jogvitákban hivatkozási alapként jelennek meg ezen áltudományos művek. Ezzel együtt a Kúria joglemező csoportjának tevékenysége háttérbe szorul, az összefoglaló vélemények tartalmát teljesen megváltoztatva, csonkítva adják vissza a jogvitákban hozott ítéletek.*
- *Összességében elmondható, hogy mind a végrehajtó hatalom, mint a bírósági igazgatás kizárni igyekszik azt, hogy az uniós jog alkalmazását igénylő perekben az elsőfokon eljáró bírók valóban függetlenként és pártatlanként hozzák meg határozataikat, és a bírósági jogalkalmazást illesszék az EUB jogértelmezéséhez, mint anyagi joghoz.*
- *A bíróságok integritását sérti az is, hogy eljárási normákra való hivatkozással korlátozzák az uniós jog tényleges érvényesülését és a hatékony jogvédelmet úgy, hogy mindeközben az AB releváns ítéleteinek hatályát is kizárják a perekben.*

e) Képzési tervek és programok

Az uniós jog alkalmazására való képesség megteremtésére vonatkozó kötelezettség a Koppenhágai Kritériumokból és egyéb uniós jogszabályokból, jogi aktusokból, és nem

utolsósorban az Európai Unió Bíróságának ítéleteiből fakad. Az EU Bizottsága erre támogatást nyújt és képzési lehetőségeket biztosít. Az Európai Igazságügyi Képzési Hálózatra való hivatkozás elégtelen, a Türk Igazságügyi Hálózathoz való csatlakozás pedig komolytalan és tisztán politikai akarat végrehajtása, mely a bíróságok integritását sérti.

Az Európai Jogi Szaktanácsadói Hálózat általam ismert munkássága kontraproduktív az uniós jog alkalmazása kapcsán, hiszen adatok merültek fel, hogy a Hálózat befolyással bír arra, hogy az adott bíró merjen-e egyáltalán előzetes döntéshozattal fordulni az EUB felé, vagy sem. A Hálózat vezetésében fő szereplő dr. Osztovcics András kúriai bíró, egyetemi tanszékvezető tanár, akinek konkrét ítélkezési gyakorlata ellentétes az uniós joggal, kétségbe vonja az EUB ítéletek közvetlen anyagi jogi hatályát, és eloldja magát az EUMSZ 267. cikkétől, hiszen előszeretettel vesz részt olyan határozatok meghozatalában, mely az uniós jog és az EUB ítéletek felülértelmezésére irányulnak. Mivel az OBH titkolja e szervezet működését, anyagi forrásainak felhasználását, aggályos, hogy a szervezet a bíróságok integritási sérelmének egyik eszköze.

~ ~ ~

Az Országgyűlés 2024. november 14-i Igazságügyi Bizottság ülésének jegyzőkönyve az alábbi releváns kiegészítéseket tartalmazza a fentiekhez kapcsolódóan:

Az OBH elnöke úgy gondolja, hogy a magyar bírák „mindenkor az uniós jogot követő, amennyiben indokolt, uniós jogot követő döntést hoznak”. Sajnos elnök úr valótlanúságot tudatosan állít, ugyanis előtte is közismert azon az EUB ítélek tartalma, mely alapján a magyar bírói gyakorlat a devizás ügyekben súlyosan sérti az uniós jogot. Csak megvan a módszer, mellyel statisztikailag leplezni lehet a rendszerszintű uniós jogtagadást. Másfelől Szaktanácsadói Hálózat törvényes működése egy vélelem, mely megdönthető, így szándékomban áll meg is dönteni.

A magyar bíróságok előzetes döntéshozatali kérelmek előterjesztésére való hajlandósága erősen megkérdőjelezhető, ugyanis a főbb EUB ítéletek az alábbi tapasztalatokat hozta a devizás ügyekben:

1. C-26/13 Kásler-ügy – a Kúria terjesztette elő a kérdést, és a kapott választ azonnal meg is kerülte, hiszen a Bíróság irányelvet sértőnek minősítette a semmis fogyasztói szerződés érvényessé nyilvánítását, a Kásler-alapügyben hozott felülvizsgálati ítélet azonban mégis érvényessé nyilvánította a szerződést.
2. C-51/17 Ilyés-ügy – az ítéletet a Kúria, és az alsóbbfokú bíróságok is felülértelmezik, ugyanis az ítélet szövegének csonkításával azt teszik az ítélkezési gyakorlattá, hogy a DH törvények behelyettesítési rendszere nem tartozik a 93/13 irányelv hatálya alá. Azt azonban nem idézik, hogy a nemzeti norma szerződésre gyakorolt hatása vizsgálható.
3. C-118/17 Dunai-ügy – ahol az EUB ki is nyilvánította, hogy a kógens norma behelyettesítésének jogi hatása az irányelv 6. cikk (1) bekezdés és 7. cikk (1) bekezdés alapján vizsgálendő és csak akkor összeegyeztethető az uniós joggal, amennyiben

nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az eredeti jogi és ténybeli állapot álljon helyre. Azonban a DH1 tv. 3.§ (2) bekezdésében foglalt kógens norma behelyettesítése ezt kizárja. Ráadásul a perbírók feladata a Simmenthal-ítélet alapján az, hogy a törvényi kógens normával elrendelt szerződés módosítás (behelyettesítés) kapcsán a bírói ítélet aktívan zárja ki a törvényi behelyettesítés lehetőségét.

4. C-932/19 – a kiküldött kérdésekre adott választ maga a kiküldő bíróság is megtagadta, melyet a Kúria helybenhagyott felülvizsgálati eljárásában. A Kúria saját magáról jelentette ki, hogy ítélezési gyakorlata nem ellentétes az uniós joggal, ami nonszensz. Ráadásul az EUB ítélete kifejezetten tartalmazza a fogyasztó visszautasítási jogát a nemzeti normával történő behelyettesítéssel szemben.
5. C-472/20 – a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalásainak tartalma uniós jogot sértő.
6. C-705/21 - a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalásainak tartalma uniós jogot sértő.
7. C-630/23 – a Kúria kérdésfelvetése már önmagának is uniós jogot sértő, de a Kúria a korábban meghozott EUB ítéletek hatályát kívánja korlátozni azzal, hogy a feltett kérdések premisszáját nem vizsgálhatónak kívánja beállítani. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az EUB ítélete nem fogja irányelvet sértőnek deklarálni a kúriai gyakorlatot.

Fentiek alapján nem volt joga az OBH elnökének kijelenteni, hogy a magyar bírói gyakorlat megfelel az uniós jognak, mert ez objektíve nem igaz.

Az Országgyűlés Igazságügyi Bizottsága előtt valótlanságot állítani, nem jogszerű, nem megengedett. Ráadásul az OBH elnöke felé intézett számos levelemből dr. Szenyei György elnök úr ismereteket szerzett aggályaimról, de azokat önkényesen figyelmen kívül hagyja.

~ ~ ~

Fentiekben már érintettem a 2019/1937 irányelv implementációjának hiányából fakadó aggályaimat.

Az EUB C-155/23 ügyben folytat kötelezettségszegési eljárást, melyben hasonló ítéletet várható, mint az ugyanezen tárgyban született C-147/23 esetben, ahol a Lengyel Köztársaság 7.000.000.-EUR átalányösszeget és napi 40.000.-EUR kikényszerítő bírságot köteles megfizetni.

Magyarország az irányelvet részben ültette át a 2023. évi XXV. törvénybe foglaltan. Az előírt határidő 2021. december 17. volt. A részleges implementáció azt jelenti, hogy a nem átültetett normák közvetlen hatállyal bírnak.

Dr. Tatár-Kis Péter, mint a Fővárosi Törvényszék elnöke számos olyan ügyvédi kamarai fegyelmi tárgyú panaszt tette ellenem, mely sértette a 20109/1937 irányelvet. Mindegyik panasz tárgya a „bírók méltóságának megsértése” volt, azaz mertem a konkrét polgári perben aggályaimat kifejezni a bíróságok pártatlansága és függetlensége kapcsán és jogi

kritika alá vettem azon bírói magatartásokat, melyet az OBH elnöke uniós jognak megfelelőnek minősített, míg az EUB azzal ellentétesnek. A chilling effect teljesen tudatos alkalmazása megegyezett a dr. Vasvári Csaba és dr Szabó Gabriella bírókkal szemben alkalmazott hasonló megoldásokkal.

Tehát, szomorúan állapítható meg, hogy a magyar bíróságok működése során tetten érhető az ügyvédek és bírók megfélemlítésének, szankcionálásának szándéka, és erősen megkérdőjeleződik a bíróságok Charta 47. cikk, EUSZ 19. cikk (1) bekezdés második albekezdése, illetve EUMSZ 267. cikke szerinti pártatlanság és függetlenség hiánya.

Mivel a magyar bíróságok az általam több tucat ízben előterjesztett aggályaim miatt nem akarnak, nem mernek előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni, aggályos azt mondani az OBH elnöke részéről, hogy itt minden a legnagyobb rendben van. Ráadásul elnök úr táblabíróként érintett volt az uniós jogot tagadó bírósági gyakorlat kifejlesztésében.

Kérem, hogy az OBH az alábbi statisztikai adatokat szolgáltassa részemre, melynek célja elsődlegesen azon szakmai tanulmány, jogtudományi publikáció megírása, mely a magyar bíróságok deviza alapú hitelezéssel kapcsolatos törvénykezési gyakorlatát elemzi, vitába szállva a korábban már megjelent hasonló tárgyú tanulmányok megállapításaival:

- a) A deviza alapú kölcsönökkel/lízingügyletekkel kapcsolatos jogvitákban a C-26/13. sz. alatti Kásler-ítélet időpontjában hány folyamatban lévő polgári peres eljárást volt folyamatban, legyen az akár vh per, vagy kötelmi jogi per?*
- b) A Kásler-ítélet meghozatalát követően évente hány újabb pert indítottak a fogyasztók és azok a perek milyen gyorsan fejeződtek be jogerős ítélettel? Mekkora volt az átlagos időbeli ügytartam?*
- c) Hány ügyben alkalmazták az EUB releváns ítéleteit, hány milyen arányban született olyan ítélet, mely a DH törvények kiigazító rendszerével írta felül az uniós jogot és az azt értelmező EUB ítéleteket?*
- d) Hány ügyben kérték a fogyasztók az ellenük folytatott végrehajtás megszüntetését és milyen százalékban volt sikeres a per számukra?*
- e) A végrehajtások azonnali felfüggesztésének kötelezettsége a hatékony jogvédelem magas szintjéből fakad. Az előterjesztett vh felfüggesztési kérelmeket átlagosan hány nap alatt bírálták el a bíróságok és milyen arányban tagadták meg a kérelmeket? Az eljárás során az uniós jogot vagy a Pp. rendelkezéseit alkalmazták?*
- f) Az uniós jog teljes érvényesülése és a hatékony bírói jogvédelem magas szintjének biztosítása érdekében a magyar bíróságok milyen intézkedéseket alkalmaznak annak érdekében, hogy az irányelvet sértő bírói gyakorlat visszaszoruljon? E körben kérdésem az, miért ítéleznek továbbra is azon bírói tanácsok devizás ügyekben, akik teljes bírói referádája objektíven azt igazolja, hogy a bírói tanács tagjai nem felelnek meg a iura novit curia elvnek és a bírói gyakorlat irányelvet sértő? Milyen igazgatási vizsgálatokat folytatnak le az ilyen contra legem, önkényes bírói gyakorlat visszaszorítása érdekében?*
- g) A Kúria gyakorlata az, hogy az uniós jogalkalmazást igénylő devizás ügyekben a tanácsokba olyan bírót osztanak be, akiknek sem uniós jogi szakvizsgájuk, sem bírói gyakorlatuk nincsen. Ez mennyiben befolyásolja az ítélezés azon minőségét,*

melyet az OBH megfelelőnek tart? E körben hogyan lehet értékelni azon kúriai ítélkezési szokásokat, hogy a fogyasztói perekben nem alkalmazzák a 93/13 irányelvet, de más releváns uniós jogi aktust és EUB ítéleteket sem, ugyanis a Kúria álláspontja az, hogy az EUB ítéleteket csak magyar vonatkozású ügyekben kell alkalmazni. Tehát, lengyel-ügyben hozott EUB ítéletet nem alkalmazzák.

h) A lojalitás és egyenértékűség elvét miként alkalmazzák a magyar bíróságok, és annak milyen összefüggése van az ítélkezés szakmai minősége kapcsán?

A kérdésekre adandó válaszok azt fogják megmutatni, hogy a magyar bírói gyakorlat ad maximum a C-26/13 Kásler-ítéletig lehetett jóhiszemű. Az EUB döntését követően vált kifejezetten irányelvvél ellentétessé annak érdekében, hogy a végrehajtó hatalom és a bankrendszer közötti azon alkut végrehajtsa, hogy a fogyasztóktól megvonják az uniós jogban biztosított jogok érvényesíthetőségét, és a kicsi tisztességes versenyt torzító ítélkezési gyakorlattal a tisztességtelen hitelezőknek és jogutódjaiknak jogtalan vagyoni előnyt biztosítsanak. Ezzel több millió magyar fogyasztót sodortak a létbizonytalanság szintére, tömegek veszítették el otthonukat.

A magyar bírói kar gyakorlatilag létrehozott egy olyan iparágat, mely a 93/13 irányelv alapján érvénytelen fogyasztói szerződésekből nem eredő kötelezettségeket a magyar végrehajtás szervezetét felhasználva kényszerítik ki a fogyasztóktól.

Végezetül a torz, önkényes bírói gyakorlat felborította a piaci viszonyokat a jogi szolgáltatások területén, ugyanis jó üzletté vált hitelezőket és jogutódjaikat képviselni, így veszteséges üzletté vált a fogyasztók képviselete. Ugyanis a „banki ügyvédeknek” nem kell szakmai munkát kifejteniük pernyertességük érdekében, elegendő volt a DH törvényekre és a Kúriára hivatkozni. A magyar bíróságok maximális perköltségeket ítélték meg számukra, melyet tetézt az irreálisan magas perilletékek rendszere. A fogyasztók az elhúzódó perekben erejükön felül viselték az ügyvédi képviselet anyagi terheit, melyre már képtelenek, így a hatékony jogvédelem intézményétől esnek el. Mivel a bíróságok rendszerszinten nyilvánítják ki, hogy az uniós jog teljes érvényesülését és a hatékony jogvédelmet kizárják, a perek értelme a folyamatban lévő végrehajtások felfüggesztésében merül ki, ám pontosan lehet tudni, hogy a végső ítélet a jogok megfosztása lesz, a jogorvoslati rendszer pedig csak formális.

A gyakorlatilag egy évtizede felépített önkényes bírósági ítélkezési gyakorlat azt eredményezi, hogy a hatékony jogvédelem officialitás szabályaiból eredő magas szintjének nullára csökkentése a tisztességtelen piaci magatartásnak ad szabad utat, ám a jogkereső állampolgárok jogérvényesítését elvi szinten korlátozza.

Az OBH már felismerte, hogy a bírói kar alacsony szakmai képzettsége és anyagi megbecsültsége úgy kontraszelektál, hogy a függetlenség és pártatlanság igénye és valósága elvész. Helyébe az önkéntes igazodási kényszer lép. A magyar bírói kar érintett része olyan mélyre süllyedt a contra legem, önkényes jogalkalmazás mocsarába, hogy onnan kiút már nincsen. És ez magával hozza azon alkotmányos igényt, hogy hozzanak létre olyan EUMSZ 269. cikkének megfelelő bírói fórumot, mely képes függetlenként megítélni az állam és bíróságaiak kártérítési felelősségét.

A parlamenti bizottság meghallgatása a problémák felvetését és megválaszolását kerülte, mert mindenki számára kellemetlen a kialakult helyzet láttatása. Ennek okán abban érdekeltek a parlamenti pártok, hogy elhallgassák a valót és helyébe olyan alternatív valóságot ültessenek, melyben minden szép és jó, de megfelelő önkritikát lehet gyakorolni.

Tagyon, 2024. november 25.

Tisztelettel:

dr. Marczingós László